

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ret væsentlig Fordyrelse af Margarinen, saa ogsaa af Hensyn til Forbrugerne maa jeg være imod det.

Det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen gentog nogle af de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Grønning, og dem skal jeg ikke komme ind paa. Med Hensyn til Spørgsmaalet, om Olien, der anvendes i Margarinen, kan købes i Udlandet mod, at man sælger Landbrugsprodukter, skal jeg sige, at saa vidt mig bekendt, og jeg tror, det er rigtigt, har Olien samme Stilling som saa mange andre Raastoffer, Foderstoffer og Forbrugsvarer som Kaffe, The og lign., at man ikke kan købe dem i de Lande, hvor man kan afsætte Landbrugsvarer; det gør det naturligvis vanskeligere for os i vor Samhandel, naar der er saa mange betydelige Produkter, som man ikke kan tilbytte sig, men maa købe mod frie Deviser.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at Regeringen ønsker, at den fattigste Del af Befolkningen skal spise Margarine. Det ærede Medlem lider saadan af Tvangsforestillinger baade med Hensyn til vor Opfattelse og sin egen Opfattelse, at han skyder over Maalet. Det kunde aldrig falde os ind, at den fattigste Del af Befolkningen skal spise Margarine. Forskellen mellem det ærede Medlems Opfattelse og min er, at jeg mener, at det maa være en frivillig Sag. Det ærede Medlem vil af Hensyn til Smørproduktionens Afsætning i Virkeligheden helst, hvis han havde Magt til det, forbyde den fattigste Del af Befolkningen at købe det billige og gode Næringsmiddel, som Margarinen er. Jeg tror ikke, at det er rigtigt, det kan jeg godt sige, selv om Spørgsmaalet ikke hører under det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om de smaa Fabrikker kan kontrolleres, saaledes, at man kan sige, at Produkterne fra de smaa Fabrikker indeholder de Vitaminer, de skal. Hvis det er Meningen, at Margarinen skal vitaminiseres, og at der skal føres Kontrol med denne Vitaminisering, er det begribeligvis ogsaa Meningen, at det skal gælde baade de store og de smaa Fabrikker.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen gik helt uden om Spørgsmaalet og begyndte at tale om, at Planøkonomien har gjort Landbruget fattigere i de Aar, man har haft den. Jeg føler mig overbevist om, at Landbruget har en helt anden Opfattelse. Jeg skal ikke bruge Tal, men der er i alt Fald ikke ret mange Landmænd, som tør gaa bort fra de gældende Ordninger tilbage til de Forhold, som vi var kommet ind under

ved den frie og planløse Produktion og Omsetning i 1932—33.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby udtalte, at han ikke kunde forstaa, at Regeringen kunde have forskellig Stilling over for forskellige Forslag, der berører forskellige Emner. Det ærede Medlem siger, at har man den Opfattelse om et Forslag, at det fremsættes for at gavne Forbrugerne, kan man ikke have den Opfattelse ved et andet Forslag, at man vil gavne Producenterne, og omvendt. Jeg mener ikke, at man kan sige det paa den Maade, at man siger: enten-eller; enten varetager Regeringen Forbrugernes Interesser eller Producenternes. Jeg har det modsat og siger baade-og. Det er Regeringens og Rigsdagens Pligt at sige baade-og angaaende de forskellige Grupper i Befolkningen, og det kommer i hvert enkelt Tilfælde an paa, hvad Lovforslagets Hensigt er. I øvrigt vedrører dette Spørgsmaal ikke det foreliggende Lovforslag, som kun gaar ud paa, at man fremtidig er pligtig til, naar man her i Landet vil fabrikere og sælge Margarine, at lade den indeholde de Vitaminer, som man mener det ernæringsmæssigt er rigtigt og heldigt for Befolkningen at faa ved Nydelsen af Margarin.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Den højtærede Landbrugsminister har fuldkommen Ret i, at man næsten aldrig skal sige enten-eller, og at man heller ikke skal sige enten Forbrugerpolitik eller Producentpolitik, som kun tager Hensyn til den ene af de to Grupper. Man skal naturligvis, naar man er Politiker, tage Hensyn til alle berettigede Interesser, det vil sige stille sig paa et baade-og-Standpunkt. Det er rigtigt; men det mærkværdige er bare, at dette baade-og giver sig Udslag deri, at man med Hensyn til en Produktion, der ikke for Landbruget, altsaa Producenterne, er nær saa vigtig, Sukker, som en anden Produktion, Smør, siger, at her tager vi afgørende Hensyn til Producenterne, medens man derimod for Smørrets Vedkommende tager det afgørende Hensyn til Forbrugerne. Baade-og skulde betyde, at man baade for Sukkerets og for Smørrets Vedkommende tog Hensyn til begge Grupper, baade at Varen ikke blev for dyr, og at Producenterne fik en rimelig Pris. Men baade-og praktiseres altsaa saaledes, at man med Hensyn til den ene Produktion tager det afgørende Hensyn til Producenterne og med Hensyn til en anden, og efter min